

Temat: **Niby tacy sami, a jednak inni.**

01.06. 2020 r. poniedziałek

Tolerancja

I.

- Oglądanie zdjęć i obrazków przedstawiających dzieci z różnych stron świata.
R. razem z dzieckiem ogląda zdjęcia i obrazki przedstawiające dzieci z różnych stron świata.
R. zachęca dziecko do opisywania, co robią dzieci na zdjęciu/obrazku, jak wyglądają.
Mówi, z jakiego kraju (kontynentu) pochodzą.

- Prezentacja dziecka – Jaki jestem?
R. zachęca dziecko, aby opowiedziało o sobie: przedstawiło się z imienia i nazwiska, powiedziało, co je cieszy, co lubi robić.
- Ćwiczenia logopedyczne usprawniające narządy mowy – język, wargi, żuchwę. R. daje dziecku lusterko. Demonstruje prawidłowe wykonanie ćwiczeń, powtarzając je kilkakrotnie.
 - ✓ **Język wyruszył w podróż dookoła świata** (dziecko rysuje koła językiem, po górnej i po dolnej wardze).
Wędrował przez góry i doliny (dziecko unosi język za górne i za dolne zęby),
a potem wspiął się na wysoką górę (dziecko czubkiem języka dotykają do górnego wałka dziąsłowego), **z której rozpościerał się przepiękny widok.**
Bardzo go zadziwił (dziecko wysuwa wargi do przodu – ooooo). **Kiedy z niej zszedł, zobaczył gromadkę dzieci i przywitał się z każdym osobno** (dziecko dotyka językiem każdego zęba osobno na górze i na dole). **Potem**

długo płynął łódką i machał wiosłami (dziecko przesuwając język do prawego i do lewego kącika ust). **Na koniec wsiadł do samolotu, który leciał wysoko nad chmurami** (dziecko przesuwając język po górnej wardze), **aż wreszcie wylądował na ziemi** (dziecko chowa język za dolne zęby).

II.

- Słuchanie opowiadania A. Widzowskiej Inny. Książka (s. 72–73) Czytając opowiadanie R. prezentuje ilustracje do niego.

Do grupy Ady dołączył nowy przedszkolak. Pani przedstawiła go dzieciom i powiedziała, że ma na imię Anuj. Nikt nie chciał się z nim bawić, bo wyglądał inaczej niż wszyscy: miał ciemną skórę i czarne oczy, tak czarne jak nocne niebo. Chłopiec siedział w kąciku i rysował coś na kartce. – To piesek? – zapytała Ada, przyglądając się rysunkowi. – Tak, mój dog – odpowiedział chłopiec i dorysował żółte słońce. Ada знаła to angielskie słowo i wiedziała, że dog to znaczy pies. Zawsze marzyła o jakimś zwierzątku, ale niestety, była uczulona na sierść i po spotkaniu z psem lub kotem od razu zaczynała kichać. – Nie baw się z nim – szepnęła jej na ucho Kasia. – On jest z innego kraju. – Jest miły – powiedziała Ada. – I ładnie rysuje. Od tej pory Ada i Anuj często bawili się razem: układali wieże z klocków, budowali zoo i ustawiali w nim plastikowe zwierzątka, kręcili się na tej samej karuzeli. Chłopiec znał dużo dziwnych słów, których Ada nie rozumiała, ale z radością uczyła go wymowy polskich słów. – To jest huśtawka, potrafisz powiedzieć? – Fuś... fuś... fuśtajka – próbował wymówić Anuj. Ada również nauczyła się nowych słów po angielsku i dowiedziała się, że Anuj urodził się w Indiach, a jego imię znaczy „młodszy brat”. – Ja mam starszego brata Olka, ale jak chcesz, to możesz być moim młodszym braciszkiem – zaproponowała. Zbliżały się Dzień Babci i Dzień Dziadka, więc dzieci przygotowywały przedstawienie. Kilkoro z nich nie chciało występować razem z nowym kolegą. – Ja nie będę z nim tańczyć – naburmuszyła się Ola. – Moja mama powiedziała, że on jest z dzikiego kraju – stwierdził Jaś. – A mój tata mówi, że oni jedzą palcami. – Nieprawda! Anuj był u nas w domu z mamą i tatą. I wcale nie jedli palcami! – odezwała się Ada. Słyszając to, pani poprosiła, żeby dzieci usiadły w kółeczku na dywanie, i opowiedziała im bajkę o króliczku Trusiu. Truś był czarny, chociaż wszystkie króliki w stadzie były białe. Okazało się jednak, że czarny królik był najodważniejszy ze wszystkich i to właśnie on uratował Białe Uszate Królestwo. – Nie wolno się z nikogo śmiać i mówić, że jest inny lub gorszy. Na świecie żyje wielu ludzi, którzy różnią się kolorem skóry,

mową i zwyczajami. Ważne, żebyśmy się od siebie uczyli i pomagali sobie wzajemnie. Ada podeszła do Anuja i wzięła go za rękę. – On jest moim młodszym bratem – powiedziała. – I razem zagramy babcię i dziadka w naszym teatrzyku! Okazało się, że Anuj ma śliczny głos i potrafi śpiewać jak skowronek. W dodatku nauczył się na pamięć trudnego wiersza po polsku i ani razu się nie pomylił. Największe wrażenie jednak zrobili na wszystkich babcia i dziadek Anuja. Byli ubrani kolorowo jak motyle i poczęstowali dzieci indyjskimi ciasteczkami. Gdyby wszyscy na świecie byli tacy sami, nie działoby się nic ciekawego.

- Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce. R. zadaje pytania:
 - Kim był nowy przedszkolak w grupie Ady?
 - Jak dzieci zareagowały na nowego kolegę?
 - Jak mógł się czuć Anuj, gdy dzieci nie chciały się z nim bawić?
 - Jaką bajkę opowiedziała pani dzieciom?
 - Czy wszyscy muszą być tacy sami?
- Rozmowa na temat tolerancji. R. pyta dziecko, czy wie, co oznacza słowo tolerancja. Wyjaśnia jego znaczenie, tłumacząc, że tolerancja polega na akceptowaniu inności jakiejś osoby: przyjmujemy ją taką, jaka jest, nawet jeśli ma inny kolor skóry, inaczej wygląda czy się ubiera inaczej niż my. Tak jak każdy kwiat jest inny, tak również każdy człowiek jest inny. Wtedy, gdy ludzie wzajemnie sobie pomagają, troszczą się o siebie i są dla siebie dobrzy, tworzą piękny bukiet kwiatów. R. prosi, aby dziecko kilkakrotnie powtórzyły słowo tolerancja – dzieląc je rytmicznie (na sylaby).
- **Karta pracy, cz. 2, nr 18** Dziecko: – słucha imion odczytanych przez R. i je powtarza – rysuje drogi dzieci do piaskownicy, – koloruje wiaderka zgodnie z instrukcją. – powtarzają imiona dzieci,
- **Karta pracy, cz. 2, nr 52** Dziecko: – słucha imion odczytanych przez R. – rysują drogi dzieci do piaskownicy, – rysują po śladach rysunków, mówi co one przedstawiają.
- Ćwiczenia wzmacniające poczucie własnej wartości – Lustro. R. stawia przed dzieckiem duże lustro, takie aby była widoczna cała sylwetka dziecka. Prosi, aby dziecko przyjrzało się sobie i powiedziało, co u siebie lubi, np. swoje włosy, oczy, ręce, to, że szybko biega, pięknie rysuje, pomaga innym, dzieli się zabawkami itd. Na koniec wypowiedzi dziecka Rodzic mówi: Jesteś wspaniały i dziecko powtarza samodzielnie: Jestem wspaniały!

- Ćwiczenia językowe Zwinny jak kot. Zdjęcia wybranych zwierząt. R. tłumaczy, że tak jak ludzie mają swoje cechy, tak również zwierzęta mają swoje charakterystyczne cechy. Pokazuje zdjęcia zwierząt, dziecko nazywa je i zastanawiają się wspólnie, z jakiej cechy znane jest dane zwierzę. R. podaje później przykłady porównań: zwinny jak kot, mądra jak sowa, mały jak mrówka, pracowity jak pszczoła, łagodny jak owieczka, powolny jak żółw, szybki jak gepard, uparty jak osioł, śpiący jak niedźwiedź.
- Praca plastyczna: Ja jako zwierzę. Farby, kubeczki, pędzle, kartki. R. prosi, aby dziecko pomyślało i powiedziało, cechy jakiego zwierzęcia w sobie odnajduje (w czym jest do niego podobne), a następnie namalowało siebie jako to zwierzątko
- Malowanie kolorową kredą na chodniku buziek przedstawiających różne emocje i nazywanie tych emocji.

III

1. Słuchanie baśni H. Ch. Andersena Brzydkie kaczątko.

Rodzic opowiada baśń o brzydkim kaczątku na podstawie baśni H. Ch.

Andersena Brzydkie kaczątko (<https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/brzydkie-kaczatko.html>)

Rodzic wspólnie z dzieckiem omawia kolejne przygody kaczątko. Zastanawia się, jako czuło się ono na podwórku, a jak nad stawem, gdy zobaczyło swoje odbicie w wodzie.

2. Ćwiczenia, reakcji w trudnej sytuacji – Stop!

Rodzic prosi dziecko, aby przekazało rady kaczątku, jak powinno się zachować, kiedy inni mu dokuczali. Jednym ze sposobów reakcji może być wyciągnięcie ręki w kierunku przeciwnika i powiedzenia: Stop! Nie masz prawa mi dokuczać. Dziecko odgrywa scenkę, w której ćwiczy taką reakcję. Warto też zwrócić uwagę na to, że dziecko ma prawo i powinno szukać pomocy u osoby dorosłej, do której ma zaufanie.

3. Słuchanie muzyki relaksacyjnej (dowolne nagranie).

Dziecko leży na dywanie i słucha muzyki z zamkniętymi oczami. Zastanawia się co może opowiadać ta muzyka. Dzieli się swoją opinią. Może narysować to, o czym opowiadała muzyka